

РЕШЕНИЕ

№ 7421

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7216** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите [населено място] /ГД на НАП [населено място]/, против решение от 23.06.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 116-ти състав по НАХД №269/2020г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №453046-F470027/26.07.2019 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДДС на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лв. за нарушение на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118 от ЗДДС.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да потвърди издаденото НП. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен се представлява от юрисконсулт И., който моли съда да уважи касационната жалба по

изложените в същата съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен не изпраща представител, с депозиран отговор по касационната жалба излага становище за законосъобразност и правилност на решението на СРС. По същество иска от съда да остави в сила обжалваното решение на СРС, претендира разноски, съобразно представен списък с молба от 14.10.2020 г.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ю.. По същество излага становище за основателност на касационната жалба и моли съда да отмени решението на Софийски районен съд като неправилно и незаконосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение по НАХД № 269/2020г. Софийски районен съд, НО, 116-ти състав е отменил НП № 453046-F470027/26.07.2019 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл.185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ вр. чл. 118 от ЗДДС.

От фактическа страна СРС е установил, че на 24.01.2019г. от страна на служители на Главна дирекция „Фискален контрол“, НАП е извършена проверка в търговски обект – обект за ремонт на облекла и обувки – обущарница „Е.“, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. В хода на проверката е установено, че в обекта е монтирано, въведено в експлоатация и свързано дистанционно с НАП Фискално устройство /ФУ/ D. № DT361100 и ФП №02361100. След изваждане на съкратен отчет от ФУ, проверяващите констатирани, че за 08 януари, 10 януари и 22 януари 2019 г. не е бил отпечатан пълен дневен финансов отчет /ДФО/ за дните с нулиране и запис във фискалната памет, за които имало регистрирани продажби. За извършената проверка е бил съставен констативен протокол. За така установеното нарушение по чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ на търговеца е съставен АУАН № F470027/04.02.2019 г., подписан от упълномощен представител на търговеца. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, от страна на [фирма] са депозиран писмени възражения, които са приети като неоснователни.

Въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 453046-F470027/26.07.2019г., с което на основание чл. 185, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДДС на ЕТ „Е. 2002 – Б. С.“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500.00 лв. за нарушение на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118 от ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка от районният съд е обоснован извод за незаконосъобразност на наказателното постановление като издадено при допуснато нарушение на чл.18 от ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление са описани три различни нарушения на чл. 39, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ вр. чл. 118 от ЗДДС, за които е следвало да се наложат отделни наказания, но въпреки това в НП е обективизирана само една санкция,

без същата да може да бъде отнесена към което и да е от отделните нарушения, което от своя страна нарушава правото на защита на санкционираното лице.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е приел, че е допуснато нарушение на чл.18 ЗАНН, което само по себе си е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление. Съгласно разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е всяко противоправно деяние, което може да бъде действие или бездействие. Посочената легална дефиниция изключва тълкуване, че деянието представлява съвкупност от повтарящи се действия, всяко едно от които осъществява състав на административно нарушение. В ЗАНН не е уредена изрично усложнената противоправна дейност, аналогично на чл. 26 НК; като в разпоредбите на ЗАНН, определящи административното нарушение не се препраща към този текст от кодекса, а само по изрично посочените в чл. 11 от ЗАНН въпроси - на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, и то доколкото не е предвидено друго. Съгласно изричната разпоредба на чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания, когато едно лице извърши няколко отделни нарушения, се налагат отделни наказания за всяко едно от тях. В административно- наказателната отговорност не се прилагат разпоредбите на чл. 23 - 26 НК. В този смисъл са и мотивите по т. 8 от Тълкувателно решение № 77 от 29.11.1984 г. по НД 68/1984 г. на Върховния съд.

Разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН е императивна и гарантира правото на привлечения към административнонаказателна отговорност да разбере за кое конкретно нарушение му е наложено административно наказание, както и възможността съдът да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването ѝ води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на наказателното постановление.

По изложените съображения решението на Софийски районен съд следва да бъде потвърдено.

При този изход на правния спор и направеното искане за присъждане на разноски по представен списък, на ответника по касация следва да се присъди сумата от 300 лева, представляваща договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, 10 – ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.06.2020г. на СРС, НО, 116– ти състав, постановено по НАХД № 269 / 2020г.

ОСЪЖДА ЦУ на НАП да заплати на [фирма] [населено място], сума в размер на 300 /триста/ лева, представляваща съдебни разноски за адвокатско възнаграждение по настоящето дело.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: